

13.-án bekövetkezett haláláig. A szabadkai színház előcsarnokából temették és dr. Farkas Ferenc mondott felette búcsúztatót. Rajongásig szerette a színpadot, melytől nem tudott megválni, bár már évtizedekkel halála előtt nyugdíj-képes lett volna. A szó legteljesebb értelmében a színpad hivatásos papja volt utolsó leheletéig. Mindig mosolygó, csupaszív, alacsony, zömök, karikalábú egyénisége a színpadon pillanatok alatt óriássá nőtt. Csodás orgánuma a hang, orgona és menydörgés minden skáláját befutotta, majd megrikatott, megremegettette, majd pedig homéri kacajra fakasztotta a nézőt. Kiválóbb alakításai: Brankovics György (címszerep), Quasimodo (címszerep), Aranykakas (Daxlmayer), Egy görbe nap (Kraxelhuber), Aranyparaszt (címszerep), Cigány (címszerep), Lear (címszerep), Coriolan (címszerep), Bánk bán (Petur és Tiborc), stb. A szabadkai, u. n. bajai temetőben dr. Farkas Ferenc színigazgató és társulatának kegyeletos áldozatkészsége emelt sírja fölé díszes emléket, 1909 április havában.

Tóth Aranka (aszódi), balett-táncosnő, sz. 1882 ápr. 8.-án, Budapesten. 9 éves kora óta az Operában tanult és 15 éves korában már szerződött tagja volt. Szerepelt a legtöbb műsoron levő balettben. 1925-ben nyugdíjba ment. 1922 óta Gleiczky Aurél felesége.

Tóth Árpád, költő, sz. 1886-ban, Aradon, megh. 1928 nov. 7.-én, Budapesten. Ifjúságát Debrecenben töltötte, édesapja, a hányatott életű, eredeti tehetségű magyar szobrászművész mellett. Tanárnak készült, majd Debrecenben, később Budapesten mint újságíró kereste kenyerét. De szíve utolsó dobbanásáig költő volt. Végtelen műgonddal készült verseiben egyszerűség és élet volt. Újszerű, egészen különös rávilágításokat adó képeket tudott találni. Új frissiséget, új életerőt adott a magyar rímnek. Verseiben egy finoman kultivált és nemes magyar lélek nyilatkozott meg. Színműfordításai: „Az utahi lány”, operett 3 f. Irta: Sidney Jones és Rubens Paul. Ford. Karinthy Frigyessel. Bem. 1920

szept. 18. Király Színház. — „Ivanov”, színmű 3 felv. Irta: Csehov. Bem. 1923 szept. 29. Vigaszínház. — „Cseresznyés-kert”, színmű 4 felv. Irta: Csehov. Bem. 1924 szept. 13. U. o. — „Nyu”, dr. 3 felv. 10 szakaszban. Irta: Dymov Oszip. Bem. 1925 febr. 14. U. o.

Tóth Béla, színész, sz. 1855 dec. 6.-án, Abaujszántón, megh. 1895 jul. 23.-án, Miskolcon. Színipályára lépett 1871 ápr. 6.-án, Kétszery Józsefnél. Pályáján sok nélkülözés és munka árán igazgatóságra küzdötte föl magát s mint ilyen, évekig működött változó szerencsével. Nagyobb téli állomásai: Székesfehérvár és Miskolc voltak. Az igazgatásról lemondva, az Orsz. Színészegyesületnél ellenőri minőségben nyert alkalmazást.

Tóth Boriska, énekesnő, sz. 1899 jan. 11.-én, Budapesten. 1923 május havában lett színésznő, miután kitűnő eredmény-nyel fejezte be tanulmányait Rákosi Szidi színésziskolájában.

Tóth Böske, színésznő, született 1900 november 23.-án, Szolnokon, Rákosi Szidi színiiskoláját végezte, majd 1918-ban Bródy Istvánnál (a Margitszigeti Színházban) kezdte a pályát. 1919-ben Beöthy László szerződtette a Király Színházhoz, itt a „János vitéz”-ben és az „Utahi lány”-ban volt szép sikere. Játzott a Magyar Színházban, majd a Renaissance Színházban is. De a kabarékban is szívesen látott vendég volt. Egy ideig a Belvárosi Színházban működött; itt is feltűnt előnyös megjelenésével, decens játékaival.

Tóth Ede, színész, színműíró, sz. 1844 okt. 14.-én, Putnokon, Gömör m., megh. 1876 febr. 26.-án, Budapesten. Elemi iskoláit szülővárosában járta, a gimnáziumot Iglón végezte; itt gyenge bizonyítványt kapott, erre atyja Posner Károly pesti papírüzletébe adta. Két év múlva Sárospatakon tovább tanult. 1864 febr. 8.-án színész lett „Lantos” név alatt, Kisvárdán, Fehér Károlynál. Itt színlap-osztó is volt, játszott kisebb szerepeket. Túrta az éhséget, melyet hamar megszokott; dec. havában eljutott Rozs-